

Glasilo župnije Celje

BLAŽENI A. M. SLOMŠEK

4. 5. 2025

TRETJA VELIKONOČNA NEDELJA

Leto XXI. št. 18

BOŽJA BESEDA

Apd 5, 27-32. 40-41

Psalm 30

Raz 5, 11-14

Jn 21, 1-19

In mi smo priče teh dogodkov, pa tudi Sveti Duh, ki ga je Bog dal njim, ki so mu pokorni.

Gospod, slavil te bom, ker si me rešil.

Z močnim glasom so govorili: »Vredno je Jagnje, ki je bilo zaklano, da prejme oblast in bogastvo, modrost in moč, čast, slavo in hvalo.«

Jezus jim je rekel: »Otroci, imate kaj prigrizniti?« Odgovorili so mu: »Nič.« Tedaj jim je rekel: »Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli.« Vrgli so jo, pa je zaradi obilice rib niso mogli izvleči. Tisti učenec, ki ga je Jezus ljubil, je rekel Petru: »Gospod je.«

Jezus jim je rekel: »Pridite in jejte!«

Noben izmed učencev si ni upal vprašati:

»Kdo si ti?«, kajti vedeli so, da je to Gospod.

Jezusovi prijatelji so se vrnili v svojo domovino, k svojim družinam, v znano okolje in k svojemu poznanemu delu – ribarjenju. Najbrž je bilo to krizno obdobje, prežeto z mučnim vprašanjem, kaj je bilo vse to z Jezusom. Težko iskanje nove usmeritve. Morda so jih spremljali tudi očitki in posmeh iz njihove bližnje okolice. Učenci so spet pri ribolovu. To jim je znano in jim verjetno daje nekaj opore, a tudi to prinaša le skromen uspeh. Zjutraj zagledajo postavo na obali ... In razpoloženje niha od utrujenosti in obupa do veselega prepoznavanja, nato do osuplosti in začudenja. »Pridite,« reče Jezus. »Pridi« je ena izmed značilnih besed v evangelijih – vedno takrat, ko se odpira novo poglavje v odnosu med Bogom in človekom. »Pridite« je povabilo, klic in tolažba. In Jezus jim ponudi nekaj tako običajnega, kot je obrok. Tako konkreten in »navaden« je Jezus. In prav med tem obrokom učenci do-
jamejo, s kom imajo opravka. »Vedeli so, da je to Gospod.« Nobene izmed znanih besed, kot so »Jezus«, »učitelj« ali »mesija«, ampak gre za Judom pravzaprav neizgovorljivo Božje ime – »Gospod«. Kakšno spoznanje: Bog sam je tukaj. In od zdaj naprej bo vse drugače.

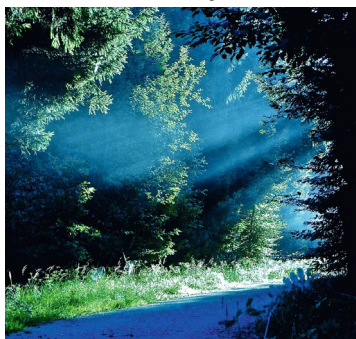
Na ta rešilni breg ...

... smo poklicani vsako nedeljo. Vsako nedeljo nas Jezus vabi: »Pridite in jejte!« Vsako nedeljo ga lahko prepoznamo, ko se nam daje v hrano. Vsako nedeljo se tudi nam razodeva Vstali od mrtvih.

“Vera bodi vam luč ...” (bl. A. M. Slomšek)

Ni življenja brez svetlobe

*K najlepšim čudežem
sodi svetloba,
četudi se nam zdi samoumevna.
Le v sončni svetlobi
lahko uspeva življenje.
Vse, kar živi, potrebuje svetlobo,
hrepeni po svetlobi,
raste v svetlobo.
K človekovemu življenju
sodi svetloba dneva,
a tudi tema ponoči,
dejavna rast in krepiljen spanec.
In k življenju sodijo
tudi senčne plati:
ne le veselje,
marveč tudi trpljenje,
temno breme neuspeha,
pomračitev, ki jo povzroča zlo.
Naj še tako vedno znova
poskušamo temno potisniti
v ozadje in ga zanikati,
slednjič nam ostane samo ena pot:
sprejeti senco in upati
na svetlobo,
na svetlobo z višine,
ki sveti v temo,
jo prodre in spremeni.
Potem pride v naše
ohlajeno življenje sonce.
Potem smo lahko tudi sami sonce
in lahko v temno življenje
drugih ljudi prinesemo
sončne žarke ljubezni.*

Prvega maja Cerkev obhaja praznik svetega Jožefa, delavca. Jožef je bil že dolgo časa češčen kot zavetnik delavcev. Njegov pomen je še narasel z naraščajočo industrializacijo ter kot odgovor na vedno večji vpliv socializma in njegovega učinka na delavski razred v 19. in 20. stoletju. Leta 1955 je papež Pij XII. razglasil 1. maj za praznik svetega Jožefa, delavca.

Na nekaterih hišah lahko vidite moža, ki z vrčem ali vedrom gasi gorečo hišo. Ta mož je sveti Florijan, zavetnik gasilcev. Mnoga stoletja so ljudje klicali svetega Florijana na pomoč ob nevarnostih požara.

Florijan se je rodil v 2. polovici 3. stoletja, na območju današnje Avstrije. V tistem času so kristjane še vedno preganjali zaradi vere. Florijan je prejel krščansko vzgojo in služil v pisarni rimskega upravitelja. Po odpustu iz službe – verjetno zaradi svoje krščanske vere – je živel v današnjem St. Pöltnu. Ko so se pod cesarjem Dioklecijanom preganjanja kristijanov ponovno kruto razplamtela, je upravitelj, za katerega je Florijan prej delal, zaprl štirideset kristijanov. Florijan se je želel zavzeti za svoje brate v veri, a so tudi njega zaprli. Ker se je uprl in ni hotel zatajiti svoje vere, so ga 4. maja leta 304 z mlinskim kamnom okrog vratu utopili v reki.

Kako pa je Florijan postal zavetnik proti požarom in zavetnik gasilcev? Najstarejši izvor sega do njegovega pogreba: voli, ki so vlekli njegovo mrtvo telo, so zaradi žeje omagali, in prav na kraju, kjer so ga pokopali, je pritekla voda iz novega izvira – Florianovega vodnjaka, ki še danes teče. Na tem kraju naj bi se zgodilo veliko čudežev, kar je dalo povod za izročilo o »vodnem svetniku« Florijanu. Tako je postal priprošnik proti nevarnostim ognja.

»Pasi moje ovce!« Jezus postavi Petra v službo. V službo ljudem – da jim prinaša veselo oznanilo. V službo postavi prav tistega, ki ga je zatajil. Jezus Petru odpusti njegovo slabost – in prav takšen naj bo vsak pastir pri svojem poslanstvu: z zavestjo o lastni slabosti in z upanjem na milost in odpuščanje za vse.

*Ko Peter prepozna Vstalega,
steče iz obupa v upanje,
iz žalosti v veselje,
iz vsakdanjosti v nov začetek,
steče k Jezusu in
od njega poslan k ljudem –
kot pastir in oznanjevalec.*

V maju ...

... slavimo Marijo kot našo Kraljico. Tako jo kličemo in zato nosi krono, ker je hotela biti samo dekla. »Gospodova služabnica«, na kateri se sme uresničiti Božja volja. Kraljica je služabnica, močna žena nosi vladarja sveta kot otroka miru – in se pri tem ne povzdiguje! Ona je mogočna žena, ki z močjo ravna res verodostojno. Nikoli je ne uporablja za svojo korist. Pred njo z veseljem stopim. Ljubimo in častimo jo, ker čutimo: Božja dobrotu in ljubezen do človeka je v njej popolnoma navzoča – v njej, ki je svojemu Sinu kakor iz oči izrezana. V njej se Bog razodene v vsej veličini.

SVETNIKI v tem tednu

P Angel, mučenec
T Dominik Savio, mladenič
S Gizela, opatinja
Č Viktor, mučenec
P Izaija, prerok
S Job, svetopisemski mož
N ČETRTA VELIKONOČNA NEDELJA

Sveti Job

Job je svetopisemski mož. V svojih govorih se večkrat pritožuje čez Boga in mu marsikaj očita. Zato se pojavlja vprašanje, ali omenjeni odlomki ne mečejo sence na Jobovo potrpežljivost. A Job zavestno pusti ob strani svojo vero in vero prijateljev ter se postavi na stališče, ki mu ga narekuje njegova osebna izkušnja, prijatelji pa pustijo ob strani Jobovo izkušnjo in se postavijo na stališče, ki jim ga narekuje njihova in tudi Jobova vera. Pogovor prisili Joba, da izpove svojo vero, prijatelji pa morajo priznati, da Jobova preizkušnja ni bila posledica zavestne krivde. Jobovi očitki ne zmanjšujejo njegove potrpežljivosti, temveč jo kažejo in povečujejo, saj povedo, kako hud je razkol med vero in izkušnjo, ki ga Job nosi v sebi, pa vendar vztrajno išče rešitev pri Bogu. Kljub nihanju med vero in izkušnjo je vedno bliže Bogu, dokler ga nazadnje ne zagleda in se umiri.

OZNANILA:

- Danes je tretja velikonočna nedelja. Prva nedelja v mesecu maju. Najlepša hvala ta vaše darove.
- Začeli smo mesec maj, Marijin mesec, mesec šmarnične pobožnosti. Lepo vabljeni, da skupaj častimo našo Nebeško Mater Marijo.
- Bliža se praznovanje 20 letnice naše župnije. Že sedaj vas naprošam, da bi napekli pecivo, da bi se po slovesnosti ob vaših sladkih dobrotah in dobri kapljici še družili.
- Na razpologo je nova številka župnijskega glasila.

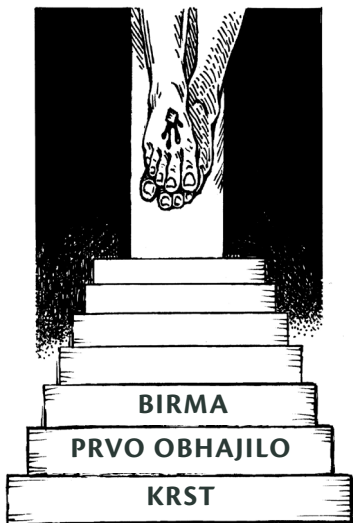
Dante Alighieri o devici Mariji pravi: »O, ti, ki si v tolikšni meri oplemenitila življenje, da je tisti, ki te je ustvaril, hotel postati tvoja stvar!«

V mesecu maju se radi ustavljamo ob Mariji, Jezusovi in naši Materi. S tem izpolnjujemo Jezusovo oporoko, ki jo je izrekel pred svojo smrtjo. Zakaj nas je Jezus zaupal svoji materi? – Zato, da bi bili deležni njene ljubezni. Marija je bila tako prežeta z ljubeznijo, da Bogu ni bilo »težko« sprejeti njenega telesa kot prvo bivališče na zemlji. Bog je »hotel postati njena stvar, njen otrok«. Jezus nas je usmeril k Mariji, da bi nas ona, bolj kakor kdorkoli drug, usposobila za prijateljstvo z Njim, za prijateljstvo, prežeto s plemenitostjo.

Ne pozabimo torej: »Vsi smo poklicani k plemenitosti, ki razveseljuje Boga in bližnje!

ZA ORIENTACIJO

Naše življenje, krščansko življenje, je kakor pot. Krst je bil prvi korak, prvo sveto obhajilo drugi, birma pa je naslednji. In še mnogi koraki bodo sledili. Za to pot potrebujemo usmeritev. V avtomobilu ima danes marsikdo navigacijo – globalni sistem za določanje položaja. Naš krščanski GPS pa je križ. GPS bi lahko pomenil tudi: Bog postavi smer – na človekovo stran. Tako zelo, da sprejme trpljenje, križ in smrt, da bi bil z nami v bolečini in smrti ter nas popeljal v življenje.

SVETE MAŠE
od 5. 5. do 11. 5. 2025

PONEDELJEK

7.30 Za + Julijano Fideršek
18.30

TOREK

7.30
18.30

SREDA

7.30
18.30

ČETRTEK

7.30
18.30

PETEK

7.30
18.30 Za + Stojó Otomanček

SOBOTA

7.30
18.30 Za + Žiga Leban

NEDELJA

8.00 Za + Edvarda Gajška
in sorodnike
Za + Francija Mazil, obl in starše
10.00 Za + Andrejo Čretnik
Za + Anico in Rudija Belina